

РЕШЕНИЕ

№ 361

гр. Стара Загора, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, XIII–ТИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети април през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жения Иванова

при участието на секретаря Невена Иванова
като разгледа докладваното от Жения Иванова Гражданско дело №
20215530103863 по описа за 2021 година

Предявени са кумулативно обективно съединени искове с правно
основание чл.16 от ЗПФКПП и с правно основание чл. 86, ал.1 от ЗЗД.

Ищецът твърди в исковата молба, че с Присъда № 81/30.05.2019 г.,
постановена по НОХД № 1110/2019 г. по описа на Районен съд - гр. Стара
Загора, наказателна колегия, изменена с Решение № 20/19.02.2020 г.,
постановено по ВНДОХ № 1180/2019 г. по описа на ОС - Стара Загора, влязло
в законна сила на 19.02.2020 г., ответникът О.. Н. СТ. бил признат за виновен
в престъпление по чл. 150, ал. 1 от Наказателния кодекс (НК) спрямо две
лица, извършено на 14.12.2017 г. с пострадало лице ***** и на
13.08.2018 г. с пострадало лице *****.

Ищецът се позова на следните разпоредби, които цитира, а именно:
Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗПФКПП при условията и по реда на този закон
подпомагане могат да получат пострадали, претърпели имуществени и
неимуществени вреди от престъпления от общ характер, а финансова
компенсация - пострадали, претърпели имуществени вреди. Подпомагане и
финансова компенсация (чл. 3, ал. 3 от ЗПФКПП) могат да получат
пострадали, претърпели вреди само от престъпленията: тероризъм; опит за
убийство; умишлено убийство; умишлена тежка телесна повреда; блудство,

изнасилване; трафик на хора; престъпления, извършени по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група, както и други тежки умишлени престъпления, от които като съставомерни последици са настъпили смърт или тежка телесна повреда. На основание чл. 20, ал. 1 от ЗПФКПП за осъществяване и координиране на дейностите по закона към министъра на правосъдието е създаден Национален съвет за подпомагане и компенсация на пострадали от престъпления (НСПКПП).

Ищецът твърди, че през 2020 г. в НСПКПП е постъпила молба с рег. № 98-00-30/13.08.2020 г. от ***** като пострадала от престъплението, чрез нейната майка и законен представител ***** с искане да ѝ бъде предоставена финансова компенсация на основание ЗПФКПП.

С Решение № 10/2020 година, НСПКПП на основание чл. 3, ал. 3, чл. 12, ал. 2, т. 1, чл. 13, ал. 1 и чл. 14, ал. 1, т. 3 от ЗПФКПП разрешил предоставянето на финансова компенсация в размер на 2 000 (две хиляди) лева на ***** като пострадала от престъплението.

На 23.12.2020 г. от страна на Министерство на правосъдието на молителката била изплатена сума в общ размер на 2 000 (две хиляди) лева, предоставена ѝ като финансова компенсация по ЗПФКПП, видно от Бюджетно платежно нареждане № E00313/2020 година.

Съгласно разпоредбата на чл. 16 от ЗПФКПП министърът на правосъдието незабавно след изплащане на финансовата компенсация предявил регресен иск срещу извършителя на престъплението или неговите наследници за възстановяването на изплатената парична сума. В цитираната правна норма била уредена суброгацията на държавата в правата на удовлетворения пострадал от престъпление. Пораждането на право на финансова компенсация от държавата на пострадали от престъпления бил предмет на производство, развито в специален закон - ЗПФКПП. За да се породят правото на МП на този регресен иск следвало да са налице следните предпоставки - влязъл в сила прокурорски или съдебен акт, с който ответникът бил признат за виновен в извършването на престъпление (хипотезите на чл. 12, ал.2, т. 1 - 4 от ЗПФКПП), молба от пострадалия от престъплението за финансова компенсация произнасяне с решение от специализиран орган - Националният съвет за подпомагане и компенсация на пострадали от престъпления (чл. 24, ал. 3 от ЗПФКПП), както и

доказателства, че на пострадалия била изплатена съответната сума за финансова компенсация от извършеното престъпление.

Искането до съда е да постанови решение, с което да осъди ответника О.. Н. СТ., да заплати на Министерство на правосъдието сумата от общо 2 000 (две хиляди) лева, представляваща заплатената финансова компенсация по ЗПФКПП на пострадалата *****, ведно със законната лихва върху главницата, считано от деня на изплащане на обезщетението 23.12.2020 г. до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноските по водене на делото, заедно с юрисконсултско възнаграждение, в размер определен съобразно Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК особеният представител на ответникът О.. Н. СТ. - адв. М.М. е подала писмен отговор на исковата молба, в който излага следните съображения:

Към исковата молба били приложени доказателства, от които се установявало, че бил изпълнен горепосочения фактическия състав, а именно: Присъда № 81/30.05.2019 г. г., постановена по НОХД № 1110/2019 г. по описа на Районен съд - гр. Стара Загора. Наказателна колегия; Решение № 20/10.02.2020 г., постановено по ВНДОХ № 1180/2010 г. по описа на ОС - Стара Загора, влязло в законна сила на 10.02.2020 г.; Решение № 10/2020 година на Националния съвет за подпомагане и компенсация на пострадали от престъпления; Бюджетно платежно нареждане № E00313/23.12.2020 година.

Имайки предвид изложените в исковата молба факти и обстоятелства, както и правната обосновка, счита, че исковете били допустими и министърът на правосъдието бил активно легитимиран да ги предяви настоящия иск.

В качеството ѝ на особен представител на ответника обаче нямала контакт с ответника и не можела да противопостави неговите лични изявления и представи доказателства от негова страна за евентуално изплащане от негова страна на претендираната сума на пострадалата, поради което оспорва така предявените обективно съединени искове, като необосновани и неоснователни и моли да бъдат отхвърлени с произтичащите от това законни последици.

В съдебно заседание се явява процесуалният представител на ищеца и

заявява, че поддържа исковата молба по съображенията, изложени в нея.

В съдебно заседание, ответникът, чрез назначения му особен представител заявява, че поддържа представения отговор на исковата молба.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във връзка с чл. 12 ГПК, намира за установено следното:

От представената по делото влязла в законна сила присъда № 81/30.05.2019 г., постановена по НОХД № 1110/2019 г. по описа на Районен съд - гр. Стара Загора, изменена само в частта за разноските с решение по ВНДОХ № 1180/2019 г. по описа на ОС - Стара Загора, се установява, че ответникът О.. Н. СТ. е бил признат за виновен в това, че на 14.12.2017 г. в гр. Стара Загора е извършил действия с цел да възбуди и удовлетвори полово желание без съвкупление по отношение на лице, навършило 14 - годишна възраст, а именно - по отношение на *****, като я опипвал по гърдите, тялото и гениталиите, извадил половия си член и го търкал по тялото ѝ, чрез използване на безпомощното ѝ състояние, поради което и на основание чл. 150, ал. 1 НК, вр. с чл. 373, ал. 2 НПК, вр. с чл. 58а, вр. с чл. 54 НК му е било наложено наказание лишаване от свобода за срок от 1 /една/ година и 4 /четири/ месеца. С решението по ВНДОХ № 1180/2019 г. по описа на ОС - Стара Загора ответникът по настоящото дело е бил осъден да заплати на пострадалата сумата общо от 2000 лева – разноси по делото.

Видно от решение № 10/2020 година, че НСПКПП на основание чл. 3, ал. 3, чл. 12, ал. 2, т. 1, чл. 13, ал. 1 и чл. 14, ал. 1, т. 3 от ЗПФКПП, по молба на пострадалата, Националният съвет е разрешил предоставянето на финансова компенсация в общ размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) на *****, ЕГН: ***** и адрес: г*****, като пострадала от престъпление.

От приетото като доказателство по делото платежно нареждане с № Е00313/2020 година, се установява, че на 23.12.2020 г. на ***** – майка и законен представител на пострадалата от престъплението ***** била изплатена посочената по-горе сума по предоставената ѝ финансова компенсация по ЗПФКПП.

При така установените фактически обстоятелства по делото, съдът приема от правна страна следното:

В изпълнение на задълженията си на държава-членка на Европейския съюз в Република България е приет Законът за подпомагане и финансова компенсация на пострадали от престъпления (Обн. – ДВ, бр. 105 от 22.12.2006 г., в сила от 01.01.2007 г.; изм., бр. 32 от 27.04.2010 г., в сила от 28.05.2010 г.) - ЗПФКПП, с който в българското право е транспонирана Директива на Съвета на ЕС 2004/80/ЕО относно обезщетението на жертвите на престъпления.

В разпоредбата на чл. 3 ЗПФКПП е предвидено правото на пострадалите от определена група тежки умишлени престъпления, да получат финансови компенсации по реда на този закон, като необходимо е да са претърпели имуществени вреди. В ал. 2 на разпоредбата се предвижда в случай, че пострадалият е починал в резултат на престъплението, правото на компенсация да премине върху неговите законни наследници.

Законодателното решение по чл. 16 ЗПФКПП пък урежда възможността държавата да встъпи в правата на удовлетворения пострадал от престъпление с изплащането на обезщетението, като Министърът на правосъдието незабавно след изплащане на финансовата компенсация има възможност да предяви иск срещу извършителя на престъплението или неговите наследници за възстановяване на изплатената парична сума. За да се породи правото на този регресен иск следва да е налице влязъл в сила съдебен или прокурорски акт (с последици, идентични на последиците на влязла в сила присъда), с който ответникът е признат за виновен в извършването на престъпление в хипотезите на чл. 12, ал.2, т. 1 - 4 ЗПФКПП, молба от пострадалия от престъплението за финансова компенсация, произнасяне с решение от специализиран орган – Националният съвет за подпомагане и компенсация на пострадали от престъпления (чл. 24, ал. 3 от закона), както и доказателства, че на пострадалия е изплатена съответната сума за финансова компенсация от извършеното престъпление.

В случая са налице посочените предпоставки за уважаване на исковата претенция - налице е влязла в сила присъда, с която О.. Н. СТ. е признат за виновен за извършено престъпление, което попада в обхвата на чл. 3, ал.3, т. 1 ЗПФКПП и е осъден да заплати на пострадалата сумата от 2000 лева – разходи за съдебно – деловодни разноси, по молба на пострадалото лице ******, чрез нейната майка и законен представител ***** е

взето Решение № 10/2020 година на НСПКПП, с което е било разрешено предоставянето на финансова компенсация на лицето в размер от 2 000 лв. (чл.14, ал.1, т. 3 ЗПФКПП) и тази сума е изплатена на пострадалата.

Решението за предоставяне на финансова компенсация на пострадали от престъпления по реда на специалния закон – ЗПФКПП, не подлежи на съдебен контрол (чл. 24, ал. 5 от закона).

Предвид горното, следва, че са налице всички предпоставки на чл. 16 ЗПФКПП и главният иск за осъждане на ответника за възстановяване на заплатената от ищеца финансова компенсация от 2000 лева следва да бъде уважен изцяло.

С оглед основателността на главния иск, основателна се явява и акцесорната искова претенция по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за присъждане на обезщетение за забава. Последователно се приема в съдебната практика, че изплатената финансова компенсация представлява обезщетение за вреди от непозволено увреждане, което обезщетение се дължи пряко от делинквента на пострадалия, като длъжникът се смята в забава и без покана (чл. 84, ал. 3 ЗЗД). Доколкото, след като изплати обезщетението за вреди от деликта, Министерството на правосъдието встъпва в правата на пострадалите против делинквента, в това число и в правото да търси обезщетение за забава, то лихвата се дължи считано от деня на изплащането на компенсацията (така решение № 1642011- III г. о.). В случая, изплащайки обезщетението за вреди от деликта, Министерството на правосъдието е встъпило в правата на пострадалата против делинквента, в това число и в правото си да търси обезщетение за забава.

Предвид гореизложеното, наред с обезщетението, изплатено от Министерството на правосъдието от 2000 лева, се дължи и обезщетение за забава върху тази сума, на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за периода от датата на изплащането на обезщетението – 23.12.2020 г. до окончателното ѝ изплащане.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените разноси в производството в общ размер на 470 лв. (100 лв. – юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство на ищеца, определено от съда на основание чл. 25, ал.1 НЗПП и 370 лв. – възнаграждение за особен представител на ответника). На основание чл. 78, ал.6 ГПК във връзка с чл.

84, т. 1 от ГПК ответникът дължи заплащане в полза на Държавата по бюджета на Съдебната власт сумата в размер на 80 лева, представляваща дължимата държавна такса за разглеждане на иска.

Водим от горното, съдът,

РЕШИ:

ОСЪЖДА О.. Н. СТ., ЕГН *****, с адрес: *****, ДА ЗАПЛАТИ на Министерството на правосъдието на Република България, представлявано от Министъра на правосъдието, с адрес гр. София, ул. „Славянска“ № 1, сумата в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева), представляваща заплатена финансова компенсация по реда на ЗПФКПП на пострадалата от престъпление *****, ведно със законната лихва върху главницата, считано от деня на изплащане на обезщетението – 23.12.2020г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА О.. Н. СТ., ЕГН *****, с адрес: *****, ДА ЗАПЛАТИ на Министерството на правосъдието на Република България, представлявано от Министъра на правосъдието, с адрес гр. София, ул. „Славянска“ № 1, сума в размер на 470 лева – разноски по настоящото дело.

ОСЪЖДА О.. Н. СТ., ЕГН *****, с адрес: *****, ДА ЗАПЛАТИ в полза на Държавата по бюджета на Съдебната власт, сума в размер на 80 лева, представляваща дължимата за производството държавна такса.

Решението подлежи на обжалване пред ОС – Стара Загора в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____